

[Περνούσαμε] Ε, να με 'κείνα που φορούσαμε και με τις κουβέρτες που είχαμε πάρει από το χωριό, με κανά κιλίμι, με κείνα τα βγάλαμε πέρα. Από 'κει ύστερα, κάθε ένας έβλεπε να χύσει το κεφάλι του κάτω από ένα κεραμίδι. Εμείς ήρθαμε εδώ, βγήκαμε στα Νέα Μουδανιά, μας λεν, θα πάτε για τη Χαλκιδική, δεν μας είπαν, πήγαμε στα Νέα Μουδανιά. Τα Νέα Μουδανιά δεν είχαν σπίτια, δεν είχε τίποτα, ήτανε χωράφια κι ήτανε τα βούρλα τόσα. Λοιπόν, βγήκαμε εκεί, κάτι είχε μια μαγαζάρα, μπήκαμε εκεί, κατεβήκαμε, έρχονται οι τούρκοι και μας παίρνουν με τα γαϊδουράκια και μας πάνε στη Πορταριά. Στην Πορταριά μας βάλανε σ' ένα τσιφλίκι καλογερικό. Λοιπόν, μπήκαμε μες το τσιφλίκι, ήταν ένας κρητικός νοματάρχης στην Πορταριά. Λέγονταν Νικόλαος Μπαγιωτάκης αυτός. Λέει αυτός «παιδιά, σε ποιο μέρος θα πάτε;». Δεν ξέρουμε λέμε που θα πάμε. Ο Δεσπότης από πάνω από τον Πολύγυρο, φαίνεται τον είχαν οι Τούρκοι λαδώσει, και λέει θα πάτε στα Μαγκαλούδια, εδώ είναι το ?, το ?,?? λοιπόν λέει αυτός ο Μπαγιωτάκης ο νοματάρχης, δεν άκουγε; «παιδιά ελάτε εδώ. Από πού είσαστε;» «Από την Αρτάκη». Λοιπόν, πατήστε πόδι να πάτε στην Καρκάρα. Δεν λεγόταν Σήμαντρα, λεγότανε Καρκάρα. Λοιπόν, οι δικοί μας ήταν και κομμάτι μπερμπάντηδες όλοι, λοιπόν πάτησαν πόδι, λέει ο Δεσπότης, «από πού είσαστε ρε παιδιά πρόσφυγες;» Λέμε Αρτακιανοί. Αρτακιανοί; Αμάν... σε Αρτακιανοί ο Δεσπότης λέει όπου ?. Φοβήθηκε. Τον ελέει ένας δικός μας, φορούσε ακόμα τα ανταρτικά, ο Πούλος ο Νίκος λέει, γιατί, λέει, Δέσποτα φοβήθηκες; Γιατί, λέει, εσείς οι Αρτακιανοί σκοτώσατε το Δεσπότη σας. Ας κάθουνταν καλά, λέει, να μην τον εσκοτώσουμε. Τον έπιασαν, είχε πουλήσει την Παναϊά την Φανερωμένη, και πήγαν απάνω του μια επιτροπή, τώρα ποιοι ήταν, τον έπιασαν από τα γένια, τον εκατέβασαν από την Μητρόπολη κάτω και πήγε από συγκοπή.